

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A betegápolók, ápolónők, okl. bábók, fűrészek, gyógyszerészek, masszőrök, vizsgálóorvosok, podiatrók, uszármesterek stb., háztartási segédmunkások és rekonszolidatív foglalkozók hivatalos színtábla.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvelettel intézetek, kórházak, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzelt személyzetet helyben és vidéken.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök,
m. kir. c. tanácsos
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételtelnek

Kéziratok vissza nem adnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

B. EÖTVÖS JÓZSEF „Gondolataiból“

a mi halhatatlan fővédnök Urunknak VASS JÓZSEFNEK elhunyt alkalmából:

Életünk égő szövétnekhez hasonló, mely majd lassabban, majd sebesebben, de szüntelen fogy. Boldog, ki midőn létének e mulandóságára gondol, azzal vigasztalhatja magát, hogy sokaknak világitott.

A főviskoszoruk életünk rózságaiból készülnek; s nem a borongós, de a legmelegebb nyári nap után támadnak vérszeink.

A viszony az ész és szív, az elme s kedélyünk között ahhoz hasonló, mely a melegség és a világosság között létezik. Annnyira együtt alkotnak többnyire, hogy látszó különbségek mellett mégis azon gondolatokra jutunk: nem ugyanazon egy kűfőből erednek-e?

Egészen csak az szabad, ki maga fölött egészen uralkodik.

Valamint minden uralkodásnál, úgy arra is, hogy magunk fölött uralkodjunk, számba kell venni saját gyöngeségünket.

Az erénynek egyik főtámasza az önbecsülés, s az önbizalom egyik föltétele minden nagy tettnek. Azon érdem, mellyel az arisztokracia egyes korszakokban bír, csak e két tulajdonban találja magyarázatát.

Nem a fej — a szív az, mi által tömegeket vezetni lehet. A nép szívesen elismeri vezetőinek észbeli felsőbbségét, sőt, mint tapasztalásból tudjuk, sokszor oly bölcseséget tesz fel rólok, minőt emberi lényben nem találhatunk, de csak addig, míg érzelmeik iránt nem kételkedik. Innen van, hogy népmozgalmaknál észbeli tehetség s tudomány által kiülő férfiak ritkán jutnak kiülő állásra, s azt még ritkábban tartják meg. A nagy szerep ily alkalommal nem azoké, kik a legszebb s legnagyobb gondolatokat, hanem azoké, kik a legerősebb érzéseket bírják kimondani.

A legmagasabb, mit a földön elérhetünk, azon öntudat: hogy mindig magas cél után törekedünk.

Nem akik az emberi jólét előmozdítására új eszközöket találnak, hanem akik az embereket a létező eszközök s viszonyaik kellő használatára oktadják, valóságos jótevői kortársaiknak.

Valamint ha a bércről mondjuk, hogy büszkén áll, vagy a fáról, hogy kevélyen emeli sudarát társai fölött: ép oly helytelen sok esetben a vád, melyet egyes emberek büszkesége ellen emelünk. Vannak egyéniségek, kik nem azért nem hajlanak meg, mert kevélyek, hanem mert arra teremtetek, hogy egyenesen álljanak.

Minden magasabb állásnak következése, hogy az embernek főbb kötelessége van, mint amit lehetőleg teljesíthet; hogy többektől ítéltetik meg, mint akik őt ismerik és hogy tőle többet várnak, mint amennyit tehet — s ez után vágyódunk...

Aki teljes bizodalommal imádkozni tud, az a legfőbb boldogságot, melyre képesek vagyunk, már elérte, mert a világ minden hatalma, élvezete és dicsősége, mi azon meggyőződéshez képes, hogy egy határtalan jószágú és hatalmú lénynek közvetlen gondviselése alatt állunk?

Csak egy okot ismerek, melyet az isteni gondviselés létezése ellen alaposan felhozhatunk: hogyan egyezteteljük meg azt, amit tapasztalunk, az Isten véghetetlen jóságával? Ha annyi egyént, ha egész népeket és nemzedékeket látunk, melyek hibájak vagy, legalább bűnök nélkül szerencsétlenekké váltak, míg a hatalom és jólét másoknál sokszor éppen olyan tettes következesként tűnik föl, melyektől erkölcsi érzetünk irítozik, hogyan hihetjük azt, hogy az emberi lét fölött véghetetlenül jó és igazságos lény örökké? Ezen okoskodás látszólag megcáfolhatatlan és ha komolyabb gondolkodásban a gondviselés, sőt az istenség iránt néha kételyek támadhatnak, ezeket csak azon igazságtalanságok látása támaszthatja szívében; melyet földi dolgainkban tapasztalunk, de ezen okoskodás csak addig megcáfolhatatlan, míg emberi létünket földi életünkkel bevegéztünk tekintjük. A halhatatlanság eszméje az legyedüli, de egyszerűságra törekvés megfítésé a világszóló.

gos ellenmondásnak. Az Isten létezése, az isteni gondviselés és a lélek halhatatlansága a legszorosabb kapcsolatban állanak egymással; mihelyt az elsőt elfogadjuk, a föbbi önkényt következik és épen ez az, amiben a vallásos eszmék hatalma és jótékonyága fekszik, hogy azoktól csak vagy egészen vagy épen nem válhatunk meg és hogy mihelyt csak az Isten létezését hisszük, mihelyt csak erről győződünk meg, mind azt, mi a vallásban legvígasztalóbb, annál bizonyosabban feltaláljuk, mentől kevésbbé követjük mások állításait és mentől többet gondolkozunk e tárgyról.

Szemelgette R. B. dr.

Vass József dr. utóda Ernst Sándor dr.

Lapunk zártakor vettük hírét annak, hogy *Horthy Miklós* Kormányzó Ur Ö Főméltósága kezébe *Ernst Sándor dr.* pápai prelátus, országgyűlési képviselő Ur, szept. 27-én tette a miniszteri esküt. Az *összes magyar egészségügyi alkalmazottak* nevében hódolatteljes tisztelettel üdvözljük Öexcellenciáját ez alkalommal is, abban a boldog tudatban, hogy benne nagy elődjének méltó utódját láthatjuk. A jó Isten áldása kísérje utjain!

† Dr. Vass József.

Gyászol az egész ország, mert egy olyan fiát veszítette el, aki talpig férfi és igaz magyar volt. Az ország gyászával az egyesületünk gyásza is egyesül, mert mi az Ö személyében elvesztettük szeretett feledhetetlen fővédnökünket, azt, aki igazán szíven viselte sorsunkat.

De a fájdalmas megdöbbenés, mely elvesztése pillanatában elfog bennünket, nem abból indul ki, hogy mi volt Ö egyesületünknek, hanem, hogy mi lett volna, ha Ö életben marad. Mert az igazi küzdelem csak most következik. És Ö már nincs. Nem nyújthatja ki felénk védőleg kezeit, hogy védje egyesületünk szegény tagjait.

Most itt állunk fájó szívvel, kérdezvén, mi lesz velünk? Ki tudja olyan alyai módon átérzeni bajainkat? Ki adja meg a jövőben azt az erkölcsi támogatást, amit az Ö elhunytával elvesztettünk? Mert az Ö jóságát, amit szíve felénk sugárzott, mi nem az anyagiak biztosítására, hanem erkölcsi megerősödésünkre kívántuk mindenkor fordítani.

Hogy mit tett az ország érdekében, elég ha arra gondolunk, hogy az igazi keresztény demokráciát képviselte. Mert sohasem feledte, hogy Ö a kisiparos fia. Nem tett rangkülömböséget. Nem nézte, hogy ragyogó bölcsőben, avagy kunyhóban született-e valaki, hanem a tehetsége és érdeme szerint bírálta el.

A magyar történelem nem ismer még egy ilyen nagy szociálpolitikust. Nem volt még államférfi, aki annyit foglalkozott volna a magyar munkáskérdéssel és aki annyit alkotott volna, mint Ö. Ha semmi mást nem tekintünk, mint a Lex I. és II.-féle törvényt, mely az öregségi és rokkantsági gondoskodást foglalja magában és a társadalombiztosító intézet körül kifejtett munkásságát, amelynek keretében tagjainkról sem feledkezett meg, magában ez is olyan

munka, amely érdemeit felbecsülhetetlenné teszi. E munkájával lehetővé tette, hogy a mi megbizottaink is helyet foglalhassanak a Társadalombiztosító Intézet ügyeinek vezetésében.

Szövetségünk akkor érezte igazi alyai jóságát, amidőn tagjaink a nagy lakásínség idején a legnagyobb lakásuzorának voltak kitéve. Ekkor kérésünkre a Zita-telep 49—50-es pavillonjait engedte át, hogy így azokat saját költségünkön átalakítva bocsájtathatuk tagjaink rendelkezésére. Ez abban az időben olyan segítség volt, amit el nem muló halálával fogadtunk.

A Betegápoló Egyesületünk vezetőségének kérésére betegápoló tanfolyamaink vizsgáira kormánybiztost küldött ki, majd elfogadta egyesületünk fővédnökségét, székházunk vételénél — ha kis összegben is — anyagi támogatásban részesített. Képesítésünk ügyét evidenciában tartotta. Majd *Rajnai Béla dr.* orvos-elnök urunkat eü. tanácsosi kizüntetésre terjesztette fel a kormányzó ur elé. Ugy a fürdős, mind a betegápolás képesítésének ügyével intenzíven foglalkozott, miről még a legutóbb, halála előtt pár nappal hozzánk intézett átirata is tanuskodik.

Életében kevesen értették meg és mi méltán mondhatjuk, hogy ezek közé a kevesek közé tartozunk. A halál leütötte e gyönyörű emberi erőt, pecsétet tett a lélek kapujára, a honnét szép magyar zengzetes szavai a lelkünkhöz és szívünkhöz szólottak.

Most vége! Az itt hagyott élet teljes gazdagságában jelenik meg szemünk előtt. Tehetségének és jószívűségének tudata hatja át szívünket. Hogy mennyire volt munkásbarát, elég, ha csak két példát ragadunk ki a megszámlálhatatlanból. Egy szegény öreg ápolónót, mert már nem bírta a munkát, elbocsájtottak. Erre egy pár sorban kérte Öt, védje meg. Ma szépen el van helyezve szülővárosában az aggok házában. Egy szegény bányász, hat gyermek alyai, munkaközben (éjjeli szolgálatban) elaludt. Elbocsájtották. Erre egy levelezőlapon kérte a segítségét. És jött a válasz Vass kegyelmes urtól, hogy csak menjen fel az igazgató urhoz, mert már el van intézve az ügye, vissza veszik, de máskor vigyázzon, legyen éber és a reá bízott munkát becsülettel végezze. Szegény ember, még meg sem köszönhette jóságát! A megértő, szerető szív már nem dobog...

Ez volt Ö, a mi szeretett fővédnökünk. Nyugodjék békében!

Balázs Flóra, alelnök.

Leirat a miniszteriumtól.

Köztudomású dolog, hogy a szövetségünk vezetősége a fürdősök szakosztályának vezetésével egyetértően évről-évre felterjesztéssel élt a tekintetben, hogy a fürdős szakmát képesítéshez kössék. Hogy mi tette ezt szükségessé, azt lapunk hasábjain már számtalan esetben megvilágítottuk. Esetről-esetre beszámoltunk arról, hogy a miniszteriumban ez irányú felterjesztéseinkkel mily eredményeket értünk el.

A fürdősök képesítése ügyében legutóbb f. évi május hó 14-én terjesztettünk beadványt a népjóléti miniszteriumhoz, amelyre a következő válasz érkezett le a szövetségünkhöz:

időből nem tellik, hogy egy vagy esetleg másfél órát elvillamosozzanak, míg egy fürdőbe eljutnak, hanem közvetlen közelükben találják a zuhanyfürdőt és ezt szívesen vennék igénybe.

A megvalósítás sem okozna nagyobb gondot, mert víz és gázvezeték a főváros minden területén van, amivel ezen üzemeket fenn lehetne tartani. Nem is igényelne oly nagy anyagi befektetést, mint egy nagy fürdő, mert egy 20 kabinból álló zuhanyfürdő esetleg 20.000 pengővel megoldható volna.

A felállítandó zuhanyfürdők igen kevés üzemi költséggel volna fenntarthatók és a befektetett tőkét is visszafizetnék kamatos kamattal. Hogy egy kis számvetéssel is éljünk: pl. 20 fülkés zuhanyfürdőt és 30 filléres árat alapul véve a számítás a következő eredményt hozza ki nagy átlagban. Egyszer a 20 fülkét igénybevéve az 6 pengő. Naponta csak ötször véve igénybe a fülkéket 30 pengő, míg egy harminc napos hónapot alapul véve az 900 pengőt tesz ki. Ezen számítás alapján egy évi forgalma 10.800 pengő. A fürdő 10 évi használat után 108.000 pengő forgalmat jelent.

Tekintve, hogy az üzemet egy fürdős házaspár is könnyen el tudja látni, így az üzemi kiadások is lényegesen alacsonyok. Ugy, hogy nyugodtan állíthatjuk, hogy a bevétel 50%-ával az üzem fenntartása biztosítható.

Közegészségügyi szempontból igen fontos volna, ha ily irányu intézkedés történe, miért is szíves figyelmébe ajánljuk egy a népjóléti miniszter urnak, valamint a főváros illetékes ügyosztályának, azon célból, hogy a főváros egy-két forgalmasabb pontján kezdeményezzen ilyen zuhanyfürdőt.

Az izomrheuma.*)

A rheumás bajok nem csak az ízületeket, hanem az izmokat is érhetik. Az izomrheuma az a betegség, amelyet nagy izomfájdalom jellemez és a fájdalom következtében mozgási zavarok, makacs izommerevségek állanak be.

Az izomrheuma előidézésében igen nagy szerepet játszanak az u. n. „rheumás ártalmak”, ezek között is elsősorban a meghűlés.

Kiizadott testnek léghuzatban való lehülése vagy az arra disponáló egyéneknek nedves helyen való tartózkodása már elegendő arra, hogy hirtelen hatalmas fájdalom lépjen fel egy bizonyos izomcsoportban. Vannak emberek, akiknek már egy kisebb megfázás után is merev és fájdalmas lesz a nyakuk.

A meghűlésen kívül szerepet játszanak az izomrheuma keletkezésében egyéb körülmények is, így hirtelen, szokatlan helyzetben való lehajlás vagy túlzott nyújtás vagy valamely izomcsoportnak túlerőltetett munkája, amidőn az izomrostoknak alkalmuk van a megnyúlásra, szakadásra.

Az izomrheuma keletkezésének a mikéntjét igen sokféle elmélet magyarázza s nehéz volna még annak az eldöntése is, hogy ezek közül melyik jár közel az igazsághoz, Kétségtelen, hogy rendkívül gyakran fordul elő, de korántsem okoz olyan súlyos és maradandó elváltozásokat, mint az ízületi rheuma. Az izomrheumánál sohasem láthatunk olyan súlyos deformációkat, nem okoz olyan hallatlan nagy károkat és főként nem vezet olyan szomorú végső állapothoz, mint azt a tehe-

tetlen, mankóra, mások segítségére szoruló ízületi rheumás betegeknél látjuk.

Az izomrheuma könnyebb lefolyása az oka annak, hogy még felületesebben inézik el, mint az ízületi rheumát. A köztudat minden végtagfájdalmat rheumásnak tart s rendkívül gyakran láthatjuk, hogy ezen tévedés mögött elhanyagolt, súlyos betegségek lappanganak. Leggyakoribb az, hogy labeszes betegek bujkáló, szaggató fájdalmait tartják rheumás bajnak vagy azokba a vétagokba kisugárzó fájdalmakat, amelyek a szív véredényeinek az elmeszesedésénél vagy epekő fájdalomknál jelentkeznek. Ezek csak kisugárzó fájdalmak, de vannak olyan valódi izomfájdalmak is, amelyek nem rheumás eredetűek, így az érlelmeszesedés egy bizonyos alakjánál a lábszár izmaiban felléphetnek nagy izomfájdalmak; ismeretesek a fűdő-csucsburutosak nagy hálfájdalmai s ezenkívül még igen sok olyan elváltozás, amelyeknek a következménye az izomrheumához hasonló betegség. Talán nem is szükséges hangsúlyozni, hogy milyen nagyon fontos ezeknek a bajoknak helyes és kellő időben való felismerése s ezért az izomrheumás fájdalmak fölött nem szabad egyszerűen és könnyelműen napirendre térni, hanem pontos kivizsgálása miatt orvoshoz kell fordulni.

Megkülönböztetünk acut és chronikus izomrheumát. Leggyakoribb az acutan, hirtelen fellépő izomrheuma, amikor a fájdalmak hirtelen keletkeznek, de hosszabb-rövidebb idő múlva el is mulnak. Gyakran előfordul, hogy a baj nem mulik el nyomtalanul, a betegségre való hajlam továbbra is megmarad s most már minden meghűlésre, szeszélyes időjárásra vagy akár különösebb ok nélkül is fellépnek a szaggató fájdalmak vagy esetleg kiváltódik újra a roham, amikor napokon, heteken keresztül fájdalmas és merev lesz a beteg egyes izomcsoportja. Az acut izomrheumából így keletkezik azután a chronikus rheuma s ezek az emberek lesznek az igazi időjelző gépek.

Vegyes hírek.

Betegápolók tanfolyama. A Betegápolók Egyesülete, mint minden évben, az idén is megindította szeptember havában a két párhuzamos tanfolyamát dr. Rajnai Béla üi. tan. orvos-elnök és dr. Schöller Károly főorvos lb. elnök vezetése mellett. A két tanfolyamra ez idén is szép számban jelentkeztek a hallgatók.

Fürdős szaktanfolyam. A Fürdősök Egyesülete í. évi szeptember hó 25-én megtartott rendkívüli választmányi ülése behatáron foglalkozott a fürdősök elméleti szaktanfolyamának kérdésével. Az ülés egyhanguan kimondta, hogy a szaktanfolyam megrendezését fontosnak tartja és egyben elhatározta, hogy a tanfolyamot azzal a tananyaggal, amelyet a miniszteriumhoz a fürdősök képesítésének ügyével kapcsolatosan felterjesztettünk, í. évi október első felében megnyitja. A tanfolyam csakis azon fürdősök és fürdősnők részére indítatik, akik a fürdős szakmában már szakszerűen hosszabb idő óta alkalmazásban állanak. Felhívjuk a szaklársókat és szaklársnőket, hogy a szakegyesület által kibocsájtott jelentkezési lapokat, amelyeket a fürdőmegbizottainktól szerezhetnek be, főlísék ki és azok útján a tanfolyamra í. évi október 6-ig bezárólag jelentkezzenek. A tanfolyam előadásai hetenként egyszer az esti órákban lesznek megtartva, hogy azon mindenki részt vehessen. A szakegyesület vezetősége a maga részéről a szükséges lépéseket e téren megtette és reméli, hogy a fürdőmunkásság a saját jól fellogott érdekében a tanfolyamra teljes számban fog jelentkezni.

Dr. Vass József fővédnökünk temetésén egyesületünk ápolónői kara fehér szolgálati egyenruhában vett részt. A gyászmenetben a mintegy száz személyből álló ápolónői kar, akikhez szövetségünk több férfi vezető tagja is csatlakozott, igen imponáló volt. Egyesületünk tagjai a régi egyetemmel szemben a Múzeum-körúton helyezkedtek el, ahol az utánunk érkező gyászmenet a két oldal felállított egyesületek sorfala között vonult el. Az óriási tömeg, mely a temetésen részt vett, szomorú szívvel osztott szét a gyászmenet elvonulása után.

*) „A Rheumás Bajok Házil Kezelése“ (írta: dr. Engländer Árpád) című közhasznú füzetből (Szerk.)

A kórház vezetőségeknél ez uton mond köszönetet szövetségünk vezetősége, hogy a szolgálatban nélkülözhető ápolónőknél módot nyújtott, hogy velünk testileg lehetnek részt a temetésen.

Halálozás. *Bugyáki István* fürdősi testvérünkét neje elhunytával mély gyász érte. Neje hosszas szenvedés után 50 éves korában hunyt el. Temetése I. évi szeptember hó 25-én volt. A fürdőes egyesületünk *Vilkovits János* elnök testvérünk képviselte, aki az elhunytat elbucsuztatta. Nyugodjék békében.

Fölruházási ünnepély. Mint az elmúlt évben, úgy ez idén is megrendezi a szövetség és két szakosztálya a gyermek-felruházási ünnepélyét. Ez uton hívjuk fel a szövetségünk mind azon szegényebb sorú tagjait, akik gyermekeik részére a felruházó segélyben óhajtanak részesülni, igényüket jelentsék be a titkárságnál. A ruha segélyben csakis 14 éves korig részesülhetnek a gyermekek.

GYÁSZULÉS. A Betegápolók Egyesülete fővédnökük, *dr. Vass József* népielőli miniszter elhunytá alkalmából I. évi szeptember hó 9-én *dr. Rajnai Béla* eu. tanácsos, orvos-elnök szolgálati elfoglaltsága miatt előzetes megbízásából *Balázs Flóra* alelnök vezetésével gyászulést tartott. Az alelnök megnyíja az ülést és szomorú szívvel ismerteti, hogy szeretett fővédnökünk *dr. Vass József* népielőli miniszter elhunyt. Az igazgatóság felálva hallgatja végig az alelnöknek alább közölt őszinte meghatottsággal elmondott kegyetes megemlékezését.

„Tisztelet gyászgyűlés! A mai nap egyesületünk névze igen-igen szomorú nap, hiszen az Ő elhunytá vesztesége az egész magyarságnak. De a legnagyobb veszteség egyesületünkét érte és vele együtt az egész világi ápolónői kar. Azt hiszem nem kell külön mellátni azt a munkát, melyet szeretett fővédnökünk érdekében tett. Elég, ha rámutatok arra, hogy az Ő miniszteregye alatt kapjuk meg a kormánybiztos vizsgáinkra, amit ezzel legfelsőbb jóváhagyásával szentesített. De különben sokkal gyászosabb és fájdalmasabb ezen óra, sem-hogy minden felsorolhatnánk. Hiszen tudott dolog, hogy atyai jóindulattal viseltetett egyesületünk iránt és ezért minden egyesületi tag mélyszégsé szeretettel viseltetett személyével szemben. Hálás kegyelettel emlékezünk meg róla. Szeretett fővédnökünk, *dr. Vass József* neve örökké megmarad egyesületünk minden egyes tagjának emlékeztetőjében. Adjon az egek Ura néki örök nyugodalmat, nekünk meg erőt ahog, hogy a megkezdett uton az Ő szellemében folytathassuk nehéz munkánkat!”

Ezután *Balázs Flóra* alelnök javasolta, hogy a temetésen az egyesület tagjai testileg, fehér szolgálati ruhában vegyenek részt. Egyben azt is javasolta, hogy a ravatalra koszorút helyezünk el. A javaslatok egyhanguan elfogadottak. Még a temetéssel kapcsolatos ügyeket tárgyalta meg a gyászulés, majd elnök az ülést bezárta.

Beadványunk a főváros tanácsához. A Szent Rókus-kórház világi ápolónői kara panasszal fordult Szövetségünk vezetőségéhez, hogy a kórházban a rendi- és kék-keresztes ápolónőknél első, míg nekik harmadosztályú élelmezést szolgálnak ki. Nem különben büntetés terhe mellett kötelezték őket, hogy szolgálatuk letétele után este 7 óra után azonnal tartoznak lakóhelyükre térni. Mind két esetben az eljárást antiszociálisnak tartjuk, miért is beadvánnyal fordultunk a főváros illetékes ügyosztályához, kérve, hogy az élelmezésben egyenlő elbánásban részesítsék a világi ápolónőket, a másik két rendbeliekkel. A szolgálati utáni tartózkodást pedig este 10 óráig engedélyezzék minden előzetes bejelentés, vagy kérés nélkül. Nem kívánunk az alkalommal az ügyrel részletesebben foglalkozni, bízva abban, hogy az ügy kedvező elintézését fog nyerni. Amennyiben mégis csalódnánk, kénytelen lennünk az ügyet a párt elé vinni, magát az ügyet pedig részletesebben tárgyalni.

Burgonya beszerzés. Értesítjük szövetségünk azon tagjait, akik háztárlát vezetnek, hogy a télire való rózsa vagy hóhehely burgonyájukat nagyszerűskedő árban 50 kg.-tól felfelé házhoz szállítva, szövetségünk titkársága után, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16. szerezhetik be. Előjegyzések eszközölhetők minden időben.

Takarékosság. Már megirtuk, hogy a keresztény dolgozók takaré- és hitelszövetkezete megalakult és megkezdte a működését. A címe *Budapesti Munkások és Alkalmazottak Takaré- és Hitelszövetkezete*. Célja, hogy a keresztény dolgozó kismemberek hóna alá nyujton és hiteligényeiben támogassa. Tagja lehet minden dolgozó, aki legalább egy üzletre szíjegy. Egy üzletre szíj 40 pengő, beiratás és felszerelési illeték 4 pengő. Az üzletre szíj 20 havi egyenlő részletben lehet törleszteni. Takarékbetétet is el lehet helyezni a legjobb kamatozás mellett. Felhívjuk mindazon tagjaink figyelmét, akik üzletre szíj még nem jegyeztek, legalább egy darabot jegyezzenek. Vagy akik pénzüket el akarják helyezni, a fenti takaré- és hitelszövetkeztél helyezték el, amely a legmagasabb kamatozó biztosítja. Szövetségünk tagjai üzletre szíj jegyzésüket vagy takarékbetét elhelyezésüket *Szlieben József* szövetségi fő-

titkárnk után eszközölhetik, aki a hitelszövetkeztél igazgató tagja.

Választmányi ülés. Szövetségünk I. évi szeptember hó 11-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését. *Viléz dr. Benárd Ágost* orvos-elnök vezetésével. Az elnök megállapította a határozatképességet és az ülést megnyitotta. Majd *dr. Vass József* népielőli miniszter elhunytáról emlékezett meg, ismertette érdemeit, amelyeket a közegészségügy terén és szociális alkotásával elért. Indítványozta, hogy emlékét jegyzőkönyvben örökítsük meg és a gyászoló anyának részvételünket fejezzük ki. Egyben indítványozta, hogy koszorút helyezünk a ravatalra. Az indítványokat a választmány egyhanguan tette magáévá. Ezután *Viléz Ferenc* jegyző olvasta fel az utolsó ülés jegyzőkönyvét, amit a választmány tudomásul vett és két tag hitelesített. *Szele József* pénztáros a pénztári állományról tett jelentést, ami egyhanguan vételt tudomásul. *Szlieben József* főtitkár a vidéki kiszállásokról tett jelentést, majd a beérkezett levelek kapcsán felolvasta a népielőli miniszterium leiratát a képzéssel ügyére vonatkozólag. A főtitkár jelentés egyhangulag vételt tudomásul. *Dinyér István* indítványát tárgyalta a választmány, mely a lap kibővítését célozta. Több hozzászólás után az indítvány egyelőre levételt a napirendről. Majd a szövetség beíró ügyeit érintő kérdéseket tárgyalta le a választmány, melyek elintézése után elnök az ülést bezárta.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete I. évi szeptember hó 10-én tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését *Balázs Flóra* alelnök vezetésével. A határozatképesség megállapítása után az igazgatóság *dr. Vass József* népielőli miniszternek, az egyesület fővédnökének elhalálozása alkalmából felállással hódolt emlékének. Ezután *Dinyér István* jegyző az utolsó ülés jegyzőkönyvét olvasta fel, amit némi módosítással az igazgatóság tudomásul vett. *Viléz Ferenc* pénztáros a pénztári állományról számolt be, ami egyhanguan vételt tudomásul. *Szlieben József* a veszméri és sárvári ut eredményét ismertette. Beszámolt a szí. Rókus-kórház élelmezéséről és az egyenruha ügyben tett lépések eredményéről, majd a székházzal kapcsolatos ügyekben tájékoztatta az igazgatóságot. A főtitkár jelentés egyhangulag vételt tudomásul. A jelentések után a beérkezett leveleket tárgyalta le az igazgatóság. *Gyémánt Lili* és *Koródy Mária* kérelme ügyében az igazgatóság még nem döntött. *Molnár Lajosné* kérelmének az igazgatóság helyt adott és a II. osztályba írta át. *Medgyessy Anna* és *Szikos Ida* kérelmét az igazgatóság nem teljesítette. *Andrékóvics Teréz* az egyesület 9. § 3. és 6. szakasza ellen elkövetett vétsége miatt egyszer s mindenkorra kizárattott. *Viléz Ágostonné* és *Gyulaffi Béláné* ügye tárgyalhatott és a titkárság utasított, hogy levélben keresse meg nevezetteket. *Szász Klári* és *Steier Ilona* ügyében az igazgatóság úgy határozott, hogy nevezetteket a következő ülésre behívja a főtitkár pedig eljár a kórház igazgatóságánál ügyük kivizsgálására. *Kökless Vera* ugyancsak a következő ülésre hívandó be. A levelek lefárgalása után az indítványokra került a sor. *Szlieben József* főtitkár indítványozta, hogy a gyermek-felruházást a szokásos keretek között ez idén is rendezzük meg. Az indítvány egyhanguan vételt tudomásul. *Balázs Flóra* alelnök felvette az egyesületi zászló beszerzésének gondolatát, amit az igazgatóság egyhanguan tett magáévá és egyben megbizta *Balázs Flóra* alelnököt és *Deák Mária* titkárnőt, hogy érdeklődjenek az iránt, milyen összegért állítanának elő egy zászlót. Ezután még több kisebb ügyet tárgyalt meg az igazgatóság, majd *Deák Mária* titkárnő olvasta fel az új tagok névsorát, amit az igazgatóság tudomásul vett. Több tárgy nem volt, elnök az ülést bezárta.

Választmányi ülés. A Fürdősök Egyesülete I. évi szeptember hó 9-én tartotta meg rendes havi ülését *Vilkovits János* elnök vezetésével. A határozatképesség megállapítása után elnök megemlékezett *dr. Vass József* népielőli miniszter elhunytáról és érdemeiről, majd a választmány felállással adózott kegyelettel jelölt. Ezután *Nánay József* jegyző felolvasta a legutóbbi ülés jegyzőkönyvét, amit a választmány tudomásul vett. *Jelinek Lajos* pénztáros felolvasta a pénztári könyvet amit a választmány tudomásul vett. *Vilkovits János* elnök beszámolt a Széchenyi-fürdő igazgatóságánál a személyzet panaszá ügyében tett lépésekről. Majd *Szlieben József* főtitkár a fürdősök képzésére ügyében felterjesztett beadványunkra érkezett miniszteri leiratot ismertette. Az elnök ezzel kapcsolatosan bejelentette, hogy az egyesület elméleti szaktanulmányaim indít meg, kérve a választmányt, hogy a hallgatók toborzásából vegye ki a részét. A jelentést a választmány egyhanguan vette tudomásul. *Jelinek Lajos* a *Pellák Sámuel—Onody Péter*-féle ügyet tette szóvá, egyben kérte, hogy *Pellák Sámuel* újból szólítsák fel, hogy nevezze meg az általa kizemelt egynek, akik az ügyet kivizsgálják. Több kisebb jelentőségű ügyet tárgyalt még le a választmány, majd az elnök az ülést bezárta.

Felelős kiadó: Szlieben József.